

Impostes visigòtiques de Sant Hilari

Abrera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de Sant Hilari - 08630 Abrera.
Emplaçament Al barri de Sant Hilari, a l'altra banda de la línia de ferrocarrils

Coordenades:

Latitud: 41.52082
Longitud: 1.91161
UTM Est (X): 409188
UTM Nord (Y): 4597147

Classificació

Número de fitxa 08001 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Antic Visigot
Segle VII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Clau 44a, art. 165 Llei 2/2002 d'urbanisme
Número inventari Si, IPA 18065
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Abrera. Pl. Constitució, 1. Abrera

Fitxes associades:

[Masia de Sant Hilari](#)
[Ermita de Sant Hilari](#)
[Vil·la romana de Sant Hilari](#)

Descripció

Les impostes de Sant Hilari van ser reaprofitades a la reforma o reconstrucció de la capella preromànica bastida entre els segles IX-X; la decoració és de tradició visigòtica. A l'interior de la capella, són les dues primeres impostes de l'arc triomfal. Tenen al voladís un motlluratge format per dos bocells cilíndrics dins de dos semicilindres de concavitat invertida, al dessota dels quals neix una motllura en cavet; en la cara frontal, entre els bocells hi ha un filet o doble filet decorat amb motius de soga o altres relleus. La de la dreta, abans de ser reaprofitada, fou objecte d'un treball escultòric a la cara lateral, la que és inserida al mur. S'hi representaren tres caps molt esquemàtics, coberts per una mena de caputxes, esculpits dins d'unes arcades. El treball de la pedra és tosc i rudimentari, fet per tècnica d'incisió. Els trets facials són molt esquemàtics i contrasten molt amb el cap de perfil que hi ha, dins la mateixa imposta, al petit espai que queda entre els cavets i que correspon al motlluratge tardoromà.

Història

La capella va ser bastida sobre una vil·la romana, fet que ha portat a algun autor a pensar que Sant Hilari podria ser la pervivència de l'antiga capella d'aquesta vil·la romana (AINAUD (1962: 43)). El fet que per a la construcció de l'ermita es reaprofitin unes impostes d'època visigòtica i la pervivència d'una cambra de factura més antiga a dins de la capella ens evidencien l'existència, en aquest punt o en un lloc proper, d'un temple cronològicament anterior. J. Ainaud proposa una datació del segle VII per a aquestes impostes, tot comparant-les amb fragments escultòrics de la mateixa cronologia localitzats a Sant Pau del Camp (Barcelona) i São Pedro de Balsamão (Portugal) (AINAUD (1962: 43)). Únicament l'arqueologia, però, ens permetria saber si l'actual església preromànica es bastí sobre un temple tardoromà o visigòtic i si la població que el va bastir era descendent, o no, de la població iberoromana que habitava la vil·la en època de l'imperi. La designació toponímica de Sant Hilari es correspon amb l'hagionim del Sant a qui es consagra l'ermita, el qual entronca amb el culte a Sant Hilari de Poitiers, que va ser introduït a Catalunya en època carolíngia.

Bibliografia

- AINAUD I DE LASARTE, Joan (1962a): "La capilla de Sant Hilari en Abrera", dins de San Jorge, núm. 47, Barcelona, p. 40-43.
- "Capella de sant Hilari", Baix Llobregat: Abrera. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.
- JUNYENT I SUBIRÀ, Eduard (1983) : L'arquitectura religiosa a Catalunya abans del romànic, Curial Edicions Catalanes-Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- PAGÈS I PARETÀS, Montserrat (1983): Les esglésies pre-romàniques a la comarca del Baix Llobregat, Institut d'Estudis Catalans (Memòries de la Secció Històrico-Arqueològica, XXXIII), Barcelona, pp. 135-149.
- PAGÈS, Montserrat (1992): "Sant Hilari", Catalunya Romànica, vol. XX: El Barcelonès, El Baix Llobregat, El Maresme. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pp. 320-321.

